

Tato práce se zaměřuje na problematiku identity staročínských textů. Na příkladu spisu Guanzi se snaží ukázat, nakolik náš přístup k těmto textům předem determinuje jejich pochopení. Východiskem úvah o textu je jednak koncept anachronie, tak jak jej chápe Georg Didi-Huberman, který zde pomáhá osvětlit problematiku časovosti textu; a jednak koncept rhizomu dle Gillesa Deleuze a Felixe Guattariho, kterým se snažím uchopit problematiku struktury textu. Práce ponejprv zkoumá dostupné poznatky o tomto spisu a specificky se zaměřuje na tzv. kapitoly Xinshu, a též bere v potaz současný stav bádání na poli archeologicky získaných rukopisů a domýšlí vztah těchto poznatků k bádání nad předanými texty. Dále se zamýšlí nad teoretickou možností aplikace výše zmíněných konceptů na texty tohoto období. V závěrečné části se pak dotčené kapitoly analyzovat s pomocí těchto konceptů. Součástí práce je též kompletní překlad tří kapitol (Xinshu shang, Xinshu xia a Baixin). Práce ukazuje, že otázka konceptů a metodologií, které ve zkoumání staročínských spisů používáme, zásadně determinuje náš přístup k nim, ale také ukazuje, že určité prvky z výše uvedených konceptů jsou latentně přítomny v našem uvažování k těmto spisům. Práce tedy směřuje především k apelu na důslednější přezkoumávání teoretických základů našeho bádání.